

FORÅRSTUR TIL EN BIKER-BORG

Tekst: Stefan Engelsfelt
Foto: Henrik Tang, S. Engelsfelt m.fl.

Der er mange gode måder at starte touring-sæsonen på. En af dem er et ophold på en nordtysk biker-borg, hvorfra der også køres fællesture på hyggelige og krogede veje.

Sidste år i pinsen valgte omkring 20 personer inklusive min bedre halvdel og jeg at tage med Henrik Tang til Schloss Tonenburg i området Weserbergland.

Vi skulle mødes med de andre rejsedeltagere tidlig fredag morgen i Padborg. For at få en god nats søvn og en lækker dansk bøf besluttede vi at overnatte på Skottes Ranch, der ligger tæt ved den dansk/tyske grænse. Vores mål var at være der til af-

tenmadstid, men nu er planlægning jo én ting og udførelse en anden.

Ved en afkørsel nær Horsens kørte hustruen af. Tøjet sad for stramt – ikke til at holde ud i længden. Fruen konstaterede, at hun var blevet for tyk til årets første tur i den ellers nyindkøbte læderdragt. For ikke at få et slag med kagerullen må jeg hellere tilføje, at hendes fyldigere former ikke skyldtes for god mad,

men nærmere en hyggelig aften i marts. Med andre ord var hun blevet gravid, og pludselig var gode råd dyre.

Enhver mand følger jo en gravid kvinde, så vi vendte næsen mod nord igen. Tiden gik med hastige skridt for at fremskaffe noget andet tøj, og først på den anden side af midnat ankom vi til Skottes Ranch. Sørgmodige måtte vi vinke farvel til den danske bøf og en lang nats søvn.

Biker-borgen Schloss Tonenburg. Ferie, motorcykel og en skyfri himmel... nærmest paradys for en motorcyklist.

Efter et – for mit vedkommende måske lidt for solidt – morgenmåltid, der medførte en brækket kindtand, trillede vi mod mødestedet i Padborg. Tandpinen udeblev heldigvis, så jeg kunne smilende mødes med de andre rejsedeltagere.

Rejsearrangøren og hans medhjælper bød alle velkommen. En forsamling motorcyklister fra hele landet, aldersmæssigt fordelt over tre generationer og

Ved mødestedet i Padborg byder rejsearrangøren og hans medhjælper alle rejsedeltagere velkommen.

overvejende på touringmaskiner. Efter en grundig instruktion i måden vi skulle køre på, begav vi os i samlet flok mod Schloss Tonenburg.

Omkring halvdelen af de 465 km til biker-borgen i Weserbergland forløb på autobahn. Vi holdt en kort pause på en motorvejstank nord for Hamborg, og da vi omtrent var på linje med Bremen, kørte vi af. Endelig stod de tyske landeveje for skud, og i et tempo hvor alle kunne være med. Solen stod højt på en skyfri himmel, og man kunne nærmest ikke ønske sig mere. Det skulle da lige være en god frokost.

På den anden side af middag holdt vi ind ved restaurant Alten's Ruh nær en lille landsby ved navn Wunstorf vest for Hannover. Af med overtøjet. Det var jo helt lunt her syd for grænsen. Menuen var forudbestilt – kæmpeschnitzler i champignonsauce med sprøde pomfritter. En klassisk tysk ret der røg ned med velbehag.

De kurverige landeveje fortsatte, og sidste stop før Schloss Tonenburg blev ved bredden af Weser-floden i landsbyen Bo-

denwerder. Luften føltes nu så lun, at der måtte en is til at nedkøle korpusset.

Sidst på eftermiddagen var dagens mål nået. Prægtige gamle bygninger omgav en gårdsplads fyldt af motorcykler. Pludselig forstod man, hvorfor Schloss Tonenburg bliver kaldt en biker-borg. Den mandlige del af deltagerne var ret enige om, hvad der nu skulle ske. Hurtigt indtog vi de udendørs bænke, og der blev bestilt en kold omgang tysk brygget øl.

Efter et hurtigt bad på værelset mødtes vi alle igen, og rejsearrangøren fortalte om morgendagens aktiviteter. Kort efter var der fællesmiddag i det fri med et stort ta'-selv-bord, som rummede både tyske specialiteter som gullash med spätzle og mere almen kendte retter som lasagne. Lækker mad, der blev skyllet ned med flere knusende gode øl. Stemningen i selskabet kom hurtigt til tops, og der blev snakket lystigt på tværs af bordene.

Efter et lækkert måltid var det tid til at sparke dæk. På pladsen holdt der motorcykler af enhver art, men de blev alle overskygget, da der trillede en

På turen mod Schloss Tonenburg blev der holdt ind ved restaurant Alten's Ruh nær Wunstorf. De kæmpestore schnitzler i champignonsauce med sprøde pomfritter blev spist med velbehag i det varme forårsvejr.

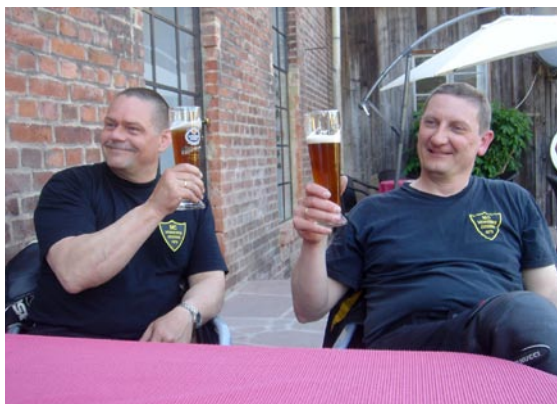
Sidste stop inden ankomst til Schloss Tonenburg. Pause ved bredden af Weserfloden i landsbyen Bodenwerder.

Der var 2-hjulet trængsel på den lille CO²-venlige færge over Weser-floden.

Grill-frokost ved Weser-floden. Her har vi Grillmeister nummer eins.

Efter små 500 km i sadlen var der stor enighed blandt de mandlige deltagere. Det var tid til en kold øl. Skål Kent og Kendt!

noget opsigtsvækkende maskine ind i gården – en Ecomobile med BMW K 100 motor. Sikke et monstrum.

Da begejstringen havde lagt sig, var vi en flok, som gik en tur rundt i den nærliggende by Albaxen. Da vi kom tilbage, var næsten alle enige om, at vi trængte til en god nats søvn efter en god dags køreoplevelser.

Solen skinnede lørdag morgen, så den overdådige morgenmad blev nydt udendørs. Klokken 9 var alle klar til at køre, og de to turledere delte os i to grupper efter marchtempo. Min bedre halvdel og jeg sprang på gruppen med det lidt kvikkere

tempo end normal fællesturshastighed, og vi var begge topmotiverede til at komme ud at køre de cirka 170 km, som dagens rute strakte sig over.

Oppakningen var nu ikke længere på motorcyklerne, og derfor kunne hver kilometer på den snoede rute mod Köterberg nydes. Köterberg er et 500 meter højt bjerg med et kæmpe fjernsynstårn og restaurant på toppen. Et sted mange motorcyklister ynder at køre hen, og udsigten er fantastisk.

Turen fortsatte mod Lipoldsborg, hvor der var planlagt frokost. Vejene var pragtfulde og vejret ligeså. Undervejs skulle

Alle, og ikke mindst Otto og Henrik, var meget betaget af den opsigtsvækkende 90'er maskine med støttehjul – BMW Ecomobile.

vi krydse Weser-floden ved en færgeoverfart. En knap så nymodens, men CO²-venlig færge. Et kabel og flodens strøm var nok til at fragte en hel flok motorcykler over.

På den anden side af floden lå restaurant Zum Ancher. Duften af grillet kød ramte vores næser, og i baggården var grillmeesteren i fuld sving. Jeg gnaskede i alt fra tykke tyske pølser til frisk salat, og efter at have proppet mig med god mad trængte min runde mave til afslapning. Jeg kunne lige overkomme at vandre de 20 meter ned til flodbredden for blot at slænge mig i solen sammen med min hustru. "Her-

Mange lyttede interesseret til indehaverens (nederst til venstre) historiske foredrag lørdag aften, mens Kent fra Fyn (med ryggen til) oversatte til dansk.

ligt at kunne nyde livet på denne måde", tænkte jeg. Men vi var vist ikke de eneste i selskabet, der tænkte det, da andre nu også havde fundet vejen til flodbredden og den varme sol.

Fle smukke og maleriske ruter blev indtaget, og undervejs gjorde vi stop ved en café i Höxter for at få en forfriskning. Sidst på eftermiddagen ankom vi igen til biker-borgen, hvor vi havde lidt tid for os selv.

Ved 18-tiden mødtes de, som var interesserede, til en rundvisning på Schloss Tonenburg. Den 74-årige indehaver og motorcykelentusiast Paula Pirone fortalte, at det tidligere klostets

første sten blev lagt helt tilbage i Ludvig den Frommes tid i 822, og senere nævnte hun også danske navne som Kong Harald. Det gule tårn med dets 2,5 meter tykke vægge blev først opført i 1315, og den kulturinteresserede indehaver gav et fyldestgørende foredrag om tårnet fra sokkel til tagsten. Alt imens Kent fra Fyn oversatte den let plattyske dialekt.

Aftensmaden fra biker-borgens eget køkken, alte Brenne-rei, stod blandt andet på Hackbraten mit Nudel oder Kartoffeln – altså forloren hare med pasta eller kartofler. Og når man nu er lidt madglad som jeg, skete der

Lørdag aften blev der atter hygget under aftensmaden – især Lasse havde det sjovt.

vel ikke noget ved først at tage en portion med pasta og så en med kartofler. Lidt salat og en skål budding blev det også til. Under aftensmaden hyggede vi os alle i hinandens selskab. Efter maden nød fru og jeg et par øl og sodavand, men trætheden sneg sig ind på os, og der gik ikke længe, før der stod sengetid i vores øjne.

Søndagens program stod på en udflugt til Harzen. Efter endnu en overdådig morgenmad var alle klar til at køre klokken 9, og vi blev atter delt op i to grupper.

Vi kørte stik øst, og ruten lagde ud med lidt større og knap så snoede veje. Pludselig åbnede

Harzen er et naturskønt område. Udsigten er især imponerende ved nationalparken Altenau-Torfhaus.

Søndag flød eftermiddagskaffen stille og roligt over i velsmagende fadøl. Man er vel på ferie.

Ved motorvejsafkørslen i Hildesheim. Afsked med de andre rejseudtagere for at komme lidt hurtigere hjem.

Deltagerne i turen. Tak for hyggelige stunder.

Hustruen, forfatteren, Henrik og Otto nyder en tysk fadøl i lækkert solskin søndag aften. Den gravide frues øl var dog alkoholfri.

Sidst på aftenen søndag hyggesnakkede vi med Lotte, Marianne og Ole. Senere stødte flere til, og i takt med indtagelsen af alkohol blev stemningen løftet til højere luftlag.

På afrejsedagen skulle drikke-regningen betales. Det gjaldt om at holde styr på den gule seddel. Mistede man den, blev man hele 100 € fattigere.

Sådan kommer du med

Gennem de sidste 4 år er Motour.dk kommet til Schloss Tonenburg. I 2009 har Henrik Tang atter planlagt 2 rejser. De finder sted 21.-24. maj (kristi himmelfartsferien) og 29. maj - 1. juni (pinseferien). Prisen er 2.695 kr per person i delt dobbeltværelse eller 2.495 kr per person i 3- og 4-sengsværelser. Der er plads til ca. 20 deltagere på hver rejse.

Rejsen inkluderer tre overnatninger med halvpension, så man skal selv betale for frokost. Dansk turler fra Padborg tur/retur, kortmateriale og alle rejsens udflugter er inkluderet i prisen, men benzin står for egen regning. Fra mødestedet i Padborg køres der sammenlagt 1.200 til 1.400 km.

Yderligere oplysninger på www.motour.dk eller tlf. 8646 2266.

der sig et vejnet, som udsprunget fra det 2-hjulede paradys, med masser af hyggelige og krogede veje. Vejen til himlen må helt klart føre gennem Harzen, blev jeg enig med mig selv om.

Der blev holdt caféstop ved Brückenschranke klos op ad Oker Stausee. Vejrguderne var stadig med os, så vi kunne virkelig nyde det smukke landskab omkring den opdæmmede sø.

Efter en stor cola gik turen videre mod nationalparken Altenau-Torfhaus. Et ret så populært samlingspunkt for både tyskere og turister, da der var stopfyldt med busser og biler, og der holdt også en ordentlig por-

tion motorcykler. Der skulle ikke mange skridt på parkeringspladsen til, før vi forstod, hvorfor så mange valfarter hertil. Udsigten er nemlig ikke mindre end pragtfuld, og i miles omkreds kan man se skovklædte bakker.

Klokken nærmede sig frokosttid. Vi kørte på en meget kurverig vej, som indbød til en lille spurt. Da vi ankom til restaurant Zur Linde ved Bad Lauterberg øst for Goslar kunne smilet næsten ikke pilles af os. Det friske tempo havde givet lidt sved på panden og dermed dagens motion, så med god samvittighed bestilte jeg hønsesuppe til forret, kalkun med ris og tomat salat til hoved-

ret og chokolademousse til dessert. "Velbekomme!" kom det bestemt fra hustruen.

Vi vendte næsen mod bikerborgen, og vejene fra Goslar-området til Seesen kan varmt anbefales til andre 2-hjulsentusiaster. Efter Seesen kørte vi på lidt større og mere trafikerede hovedveje. Faktisk lidt halvkedelige veje sammenlignet med gudevejene i Harzen, men humøret blev løftet af et hvil på en italiensk is-café i Heinade. Sent på eftermiddagen var vi tilbage på bikerborgen, og ifølge triptælleren havde vi kørt knap 260 km.

Nu stod den på afslapning med kaffe og kage på terras-

sen. Stille og roligt blev kaffen dog skiftet ud med iskolde fadøl i den højststående sol. Inden aftensmaden havde rejsearrangøren et par ord, og han roste blandt andet deltagerne for deres fornuftige kørsel. Menuen stod på oksefilet med flødekartofler, og middagen forløb atter i hyggeligt samvær med de andre deltagere.

Da mørket faldt på, bredte hyggen sig omkring et mægtigt bål. Til start ville Otto egentlig blot brænde en pind eller to af, men da Kent og Kendt kom til med træ fra gamle europaller, skal jeg da lige love for, at der kom gang i flammerne. Efter et

par runder øl og en røverhistorie eller ti gik vi til ro.

Afrejsedagen var oprundet, og det var også dagen, hvor drikke-regningen skulle betales. Regningen blev i løbet af weekenden ført som et streg-system. Jeg regnede lidt på stregerne, og beløbet ramte knap 40 €. Andre i selskabet fik sig en lille overraskelse over, hvor tørstige de havde været.

Ved 9-tiden var der afgang. I fælles flok fulgtes vi til Hildesheim, som ligger tæt ved autobahnen. Hustruen og jeg ville gerne hurtigt hjem, så vi tog afsked med de andre deltagere, der fortsatte fællesturen gennem

Lüneburger Heide med formiddagskaffe i Celle og frokost på motorvejen. Vi gav den et ekstra nøk på gassen, og som enhver anden dansker lagde vi vejen forbi grænsebutikkerne, hvor vi fyldte sidetaske med billigt snolder.

Sidst på eftermiddagen var vi atter på bopælen i det midtjyske. En vellykket ferie med ingen uheld (eller var det noget med, at en glemte at sætte støttebenet ned ved en tankning, så det kostede et sidespejl?!). Alt i alt en rigtig hyggelig og velplanlagt tur med fornuftigt indlagte hvil og fælles optankninger. En dejlig sæsonstart.